

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 187. Per diem autem festum solebat dimittere illius vnum ex vincitis
quemccunque volebant. v. 6.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ix, dum ipso scribente in terra digito suo omnes in fugam verū sunt; sed mortem habens subibat, & innocentia suā latis iam per Iudicem detecta, non necesse habet loqui. quare aduerte quod decursu passionis suæ modo silet Christus, modo loquitur. Opportune solum loquitur, ne videatur non habere quo se defendat & ne Iudices aut accusatores ignorantiam sceleri suo prætexere possint. tacet, quando causæ tuæ bonitas manifesta est, ne videatur mortis querere effugium. Audi Sanctum Ambrosium in Luc. c. 23.

Accusatur Dominus & tacet, & bene tacet qui defensione non indiger. Ambiant defendi, qui timent vinci. Non ergo accusationem tacendo confirmat, sed despicit non refellendo. quid timeat cum non ambiat salutē. Salus omnium suam prodit, ut acquiratur omnium sed quid de Deo loquor? Susanna tacuit & vicit, melior enim causa, qua non defenditur & probatur. Hinc admiratus est Pilatus eius silentium, eius mansuetudinem contra accusatores constantiam, mortis contemptum, eo quod homo innocens prudens ac discretus, qui suos poterat confundere accusatores, iam in periculo constitutus, silet, cum inanes calumnias refellere posset, & se periculo eximere, ipso Iudice libertatem loquendi dante & benevolum se exhibente. Sed & hoc eius silentium inquit Athanas. etiam Iudici Ethnico persuasit falsa esse, quæ factiosi Iudeorum Principes contra eum proferebant. Quocirca varia meditatus est media ad eam liberandum mouitque ad id multum conatum.

O Domine quam fortiter omnia tibi illata pertulisti! quantopere teipsum abnegasti propter nos! ut nos abnegantes nos ipsos tuo exemplo peccati occasionem deuittaremus; in silentio vinceremus, cuncta quæ nobis aduersantur. Tu omnia tibi carentia praesciusti, ac proinde nihil incastum perfette voluisti. iam enim tempus aduenerat secundum propositum diuinæ voluntatis ut pari & mori te oporteret pro nobis omnibus, & ne dimittereris siluisti, sed & quod gloriam patris cœlestis concernebat re ricere noluisti. Eia Domine da mihi & hanc gratiam querendi & defendendi gloriam patris mei Cœlestis, & mei confusionem permittendi, & in omnibus tuo exemplo habere patientiam, ut in omnibus meis difficultatibus ad patrem cœlestem aspiciam, & tuum exemplum sequar, & cuncta de manu tua accipiam, quæcumque etiam mihi carent, quo in omni aduersitate semper pacatus & tranquillus inueniar.

S. 187. Per diem autem festum solebat dimittere illius unum ex vinculis quemcunque volebant. v. 6.

Paschæ festum intelligit, in eo solebat dimittere illis præses unum ex vinculis. Hoc autem fiebat quotannis non ex aliquo Scripturæ sacrae textu de-

depromptum, ut volunt Reformatores prætensi, sed naturalis luminis bono dictamine & pio affectu per Maiores inducto, ac Traditione bona conservato, in memoriam, quod in nocte paschæ Angelus Domini saluauit Hæbreos percutiens omnia primogenita Ægyptiorum ab homine usq; ad pecus, Hebreos autem immunes dimisit, in memoriam ergo prædictæ liberationis populus solebat petere à Præside ut unum criminolum in testo Paschæ liberaret, & vita donaret, & hanc consuetudinem approbauerat Romanus Imperator, ex quo Iudeos in suum Dominium suscepserat.

Reuera tempore Passionis Domini nondum erat fides prætense Reformatorum, quia neque Gentiles, ut Pilatus, neque Iudei eam habuerunt, neque Christus & eius Apostoli. Non Pilatus, ille enim non scriptura sed consuetudine, SOLEBAT, nitebatur. Nec Iudei, ut videbimus eos non scriptura nixos fuisse. Idem de Christo & discipulis infra ostendetur. Idecirco gratias ago tibi Domine Iesu, quod me in Ecclesia illa constitui, in qua viuitur & docetur, tam sicuti scriptura docet, quam ratio recta, seu communis omnium prudentium, siue quo addies festos, siue cæmonias eorum, non enim dando scripturam sanctam abrogasti sanam rationem, sed eam solidati & perfecisti. Cum ergo secundum vitrumque hoc lumen nos velis ambulare in hac vita, & in lege tua honorare & sanctificare præceperis dies festos beneficiorum tuorum memorias, maioremque in eis gratiam impertiri velis: concede nobis famulis tuis eos celebrare cum omni exercitio charitatis, fidei, spei, deuotionis, mortificationis, pietatis, virtutum omnium; etiam omni gaudio animæ & corporis spirituali, ut ex his ad solennitates illas æternas & cælestes paradisi tui provehi mereamur.

§. 188. Erat autem qui dicebatur Barabbas, qui cum seditionis erat vincitus qui in seditione fecerat homicidium. v. 7.

Desribit hic Evangelista occasionem qua Christus in electione dimitti hominis vinciti fuit à Pilato in electione comparatus latroni, qui vocabatur Barabbas, nempe Pilatum in suo conatu liberandi Christum, apud se sic fuisse ratiocinatum; Habeo plures vincitos, peioré unum, minus malos alios, inter quos & iste Christus est. Unum debeo ex his dimittere. ipsi Iudei eligunt, ego propono. volo eis proponere omnium pessimū & exoluim unum cum Christo illo. Haud dubie eligent dimitti Christum, retineri autem in vinculis pessimum. Ita discurrebat Pilatus secundum rationem sanam & putabat, quod ita facturi essent Iudei, habentes rationem passionibus detortam, sed deceptus est longè.